

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1960 r. (poz. 193).

I. WYKAZ ŚREDNICH RESORTOWYCH STAWEK PROCENTOWYCH FUNDUSZU ZAKŁADOWEGO DLA PRZEDSIĘBIORSTW BUDOWLANO-MONTAŻOWYCH

Przedsiębiorstwa podległe:	Stawka (%o zysku)
1. Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:	
a) rozliczające się z budżetem centralnym	10,5
b) rozliczające się z budżetami terenowymi	23,0
c) Śląski Zarząd Budownictwa Miejskiego, rozliczający się z budżetem terenowym	9,7
2. Ministrowi Gospodarki Komunalnej	10,9
3. Ministrowi Komunikacji	24,6
4. Ministrowi Łączności	10,3
5. Ministrowi Górnictwa i Energetyki	24,2
6. Ministrowi Przemysłu Ciężkiego	22,5
7. Ministrowi Przemysłu Chemicznego	21,4
8. Ministrowi Przemysłu Lekkiego	16,0
9. Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu	19,4
10. Ministrowi Rolnictwa:	
a) rozliczające się z budżetem centralnym	7,7
b) rozliczające się z budżetami terenowymi	23,3
11. Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego	50,0
12. Ministrowi Kultury i Sztuki	47,0
13. Ministrowi Obrony Narodowej	16,9

II. WYKAZ ŚREDNICH RESORTOWYCH STAWEK PROCENTOWYCH FUNDUSZU ZAKŁADOWEGO DLA PRZEDSIĘBIORSTW GEOLOGICZNYCH (GEOFIZYCZNYCH)

Przedsiębiorstwa podległe:	Stawka (%o zysku)
1. Centralnemu Urzędowi Geologii	39,3
2. Ministrowi Górnictwa i Energetyki	48,9
3. Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych	17,5
4. Ministrowi Gospodarki Komunalnej	41,0
5. Ministrowi Żeglugi i Gospodarki Wodnej	18,6
6. Ministrowi Rolnictwa	12,4

194

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 czerwca 1960 r.

w sprawie umundurowania niektórych pracowników Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Na podstawie art. 24 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55. poz. 434 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przyznaje się prawo do umundurowania następującym pracownikom na terenie województw gdańskiego, szczecińskiego i koszalińskiego:

- 1) wojewódzkim inspektorom sanitarnym,
- 2) portowym inspektorom sanitarnym,
- 3) pracownikom zatrudnionym w pełnym wymiarze godzin w oddziałach higieny portów i żeglugi wojewódzkich stacji sanitarno-epidemiologicznych oraz w portowych stacjach sanitarno-epidemiologicznych na stanowiskach: kierownika oddziału, asystenta, starszego asystenta, instruktora higieny, pielęgniarki przeciwepidemicznej i instruktora oświaty sanitarnej.

2. Rodzaj umundurowania i okres jego zużycia określa się:

- 1) dla wojewódzkich i portowych inspektorów sanitarnych oraz kierowników oddziałów, asystentów i starszych asystentów w oddziałach higieny portów i żeglugi wojewódzkich stacji sanitarno-epidemiologicznych oraz w portowych stacjach sanitarno-epidemiologicznych — załącznik nr 1 do rozporządzenia,
- 2) dla instruktorów higieny, pielęgniarek przeciwepidemicznych i instruktorów oświaty sanitarnej w oddziałach higieny portów i żeglugi wojewódzkich stacji sanitarno-epidemiologicznych oraz w portowych stacjach sanitarno-epidemiologicznych — załącznik nr 2 do rozporządzenia.
3. Jako pełny wymiar zatrudnienia (ust. 1 pkt 3) przyjmuje się dla lekarzy co najmniej 30 godzin, a dla pozostałych pracowników — 46 godzin tygodniowo.

§ 2. 1. Prawo do otrzymania umundurowania nabywa pracownik po zawarciu umowy o pracę na czas nieokreślony.

2. Pracownicy pokrywają 25% kosztów otrzymanego umundurowania.

3. Na wniosek pracownika spłata należności za umundurowanie może być rozłożona na raty, na okres nie przekraczający 12 miesięcy.

4. Umundurowanie po upływie okresu zużycia i uiszczeniu należności, o której mowa w ust. 2, staje się własnością pracownika.

5. Pracownikowi nie przysługuje ekwiwalent pieniężny za nie pobrane umundurowanie.

6. Pracownik jest obowiązany nosić umundurowanie w czasie pełnienia obowiązków służbowych.

§ 3. 1. W razie utraty bądź zniszczenia umundurowania lub jego części przed upływem okresu zużycia w czasie wykonywania pracy lub w związku z pracą bez winy pracownika otrzymuje on nowe umundurowanie lub jego część na koszt zakładu pracy.

2. W razie utraty bądź zniszczenia umundurowania lub jego części przed upływem okresu zużycia z winy pracownika jest on zobowiązany zwrócić równowartość utraconego umundurowania po potrąceniu stosownej części równowartości za normalne zużycie umundurowania, a zakład pracy obo-

wiązany jest mu wówczas przydzielić nowe umundurowanie lub jego część na warunkach określonych w § 2 ust. 2 i 3.

3. W razie przejścia na emeryturę lub w razie śmierci pracownika umundurowanie nie podlega zwrotowi.

4. Pranie i konserwacja umundurowania należą do obowiązków pracownika.

§ 4. 1. W razie rozwiązania umowy o pracę przed upływem okresu zużycia umundurowania, jeżeli rozwiązanie umowy nastąpiło bez winy pracownika, umundurowanie nie podlega zwrotowi.

2. W razie rozwiązania umowy o pracę przed upływem okresu zużycia umundurowania, jeżeli rozwiązanie nastąpiło z winy pracownika lub na jego prośbę, pracownik jest obowiązany zwrócić równowartość umundurowania po potrąceniu kwoty za normalne jego zużycie oraz kwot pokrytej przez niego części kosztów umundurowania.

§ 5. Minister Zdrowia ustali wzory umundurowania dla pracowników określonych w § 1 ust. 1.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Zdrowia.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1960 r. (poz. 194).

RÓDZAJE I OKRESY ZUŻYCIA UMUNDUROWANIA PRZYSŁUGUJĄCEGO WOJEWÓDZKIM I PORTOWYM INSPEKTOROM SANITARNYM ORAZ KIEROWNIKOM ODDZIAŁÓW, ASYSTENTOM I STARSZYM ASYSTENTOM W ODDZIAŁACH HIGIENY PORTÓW I ŻEGLUGI WOJEWÓDZKICH STACJI SANITARNO-EPIDEMIOLOGICZNYCH ORAZ W PORTOWYCH STACJACH SANITARNO-EPIDEMIOLOGICZNYCH

Lp.	Rodzaje umundurowania	Okres zużycia	Uwagi
1	mundur zimowy (kurtka, spodnie — spódnica) — gabardyna, 100—80% wełny cienkoprzędnej, czesankowej, w kolorze granatowym	3 lata	
2	mundur letni (kurtka, spodnie — spódnica) — gabardyna, 100—80% wełny cienkoprzędnej, czesankowej, w kolorze beżowym	3 lata	
3	plaszcz sukieny — 100—80% wełny cienkoprzędnej, czesankowej, w kolorze granatowym	3 lata	
4	czapka gabardynowa w kolorze granatowym typu marynarskiego z dwoma białymi pokrowcami	2 lata	dla kobiet na lato gabardynowe furażerki w kolorze beżowym
5	2 koszule białe	2 lata	
6	2 krawaty czarne, wełniane	2 lata	
7	półbuty skórzane, czarne	2 lata	

Załącznik nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1960 r. (poz. 194).

RÓDZAJE I OKRESY ZUŻYCIA UMUNDUROWANIA PRZYSŁUGUJĄCEGO INSTRUKTOROM HIGIENY, PIELĘGNIARKOM PRZECIWEPIDEMICZNYM I INSTRUKTOROM OŚWIATY SANITARNEJ W ODDZIAŁACH HIGIENY PORTÓW I ŻEGLUGI WOJEWÓDZKICH STACJI SANITARNO-EPIDEMIOLOGICZNYCH ORAZ W PORTOWYCH STACJACH SANITARNO-EPIDEMIOLOGICZNYCH

Lp.	Rodzaj umundurowania	Okres zużycia	Uwagi
1	mundur zimowy (kurtka, spodnie — spódnica) — gabardyna, 80—60% wełny z dodatkiem włókien sztucznych, w kolorze granatowym	3 lata	
2	mundur letni (kurtka, spodnie — spódnica) — gabardyna, 80—60% wełny z dodatkiem włókien sztucznych, w kolorze beżowym	2 lata	
3	plaszcz sukieny — 80—60% wełny z dodatkiem włókien sztucznych, w kolorze granatowym	3 lata	

Lp.	Rodzaj umundurowania	Okres zużycia	Uwagi
4	czapka gabardynowa w kolorze granatowym typu marynarskiego z dwoma białymi pokrowcami	2 lata	dla kobiet na lato gabardynowe furazerki w kolorze beżowym
5	2 koszule białe	2 lata	
6	2 krawaty czarne, welniane	2 lata	
7	półbuty skórzane, czarne	2 lata	

195

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 lipca 1960 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 31 grudnia 1959 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4 oraz art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1959 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 22, poz. 128) w § 12 ust. 1 pkt 2 — przecięnk

po wyrazach „§ 3 ust. 1” zastępuje się średnikiem oraz dodaje się wyrazy „w szczególnie uzasadnionych przypadkach, za zgodą jednostki nadrzędnej, bazę można podzielić na kwartaly według proporcji wynikających z planu na rok bieżący”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1960 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

196

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 czerwca 1956 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 8 czerwca 1956 r. w sprawie poboru zryczałtowanego podatku od wynagrodzeń od chałupników świadczących usługi na rzecz jednostek handlu uspołecznionego.

Na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 2 lit. a) dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) oraz art. 11 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452 i z 1959 r. Nr 11, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 8 czerwca 1956 r. w sprawie poboru zryczałtowanego podatku od wynagrodzeń od chałupników świadczących usługi na rzecz jednostek handlu uspołecznionego (Dz. U. Nr 27, poz. 127) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Chałupnicy świadczący usługi na rzecz jednostek handlu uspołecznionego opłacają z otrzymywanych przychodów zryczałtowany podatek od wynagrodzeń, o ile sami lub członkowie ich rodziny, których dochody z mocy przepisów o podatku dochodowym podlegają łącznemu opodatkowaniu, nie wykonują poza pracą chałupniczą na rzecz jednostek handlu uspołecznionego innych świadczeń podlegających podatkowi obrotowemu w zakresie przemysłu, rzemiosła, handlu lub usług i o ile suma przychodów osiągniętych w okresie miesiąca nie przekracza 3.000 zł. Jeżeli w poszczególnym miesiącu suma przychodów przekroczyła 3.000 zł, na chałupniku ciąży obowiązek uzyskania karty rejestracyjnej i opłacania podatków obrotowego i dochodowego za cały rok podatkowy.”;

2) w § 3 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Chałupnik obowiązany jest złożyć każdej jednostce wypłacającej wynagrodzenie, przed pierwszą wypłatą wynagrodzenia, pisemne oświadczenie stwierdzające

istnienie warunków określonych w § 1 ust. 1 i zawiadomić o utracie tych warunków tę jednostkę, która ma pierwsza dokonać wypłaty po powstaniu zmian. W razie niezłożenia oświadczenia bądź złożenia zawiadomienia o utracie warunków do opłacania ryczałtu, jak również w przypadku, gdy suma wynagrodzeń wypłaconych w miesiącu przewyższała 3.000 zł, jednostka wypłacająca wynagrodzenie obowiązana jest potrącić przedpłatę na zaliczki na podatek obrotowy i dochodowy według obowiązujących przepisów.”;

3) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Zryczałtowany podatek od wynagrodzeń ustala się od podstawy wynagrodzenia (§ 3 ust. 1) w wysokości:

Kwota miesięcznego wynagrodzenia		Stawki podatku od wynagrodzeń w procentach
ponad zł	do zł	
650	1.000	5
1.000	1.500	8
1.500	2.000	13
2.000	3.000	18.”;

4) skreśla się § 7.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem pierwszym miesiąca następującego po dniu ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.